

רבי יוסף מדילאטיטש

סלונים, ד' תשרי תרי"ט (1858)

מגדולי החסידות בליטא. מקורבם של רבי מרדכי ובנו – רבי נח מלכוביטש. נחשב לבין הבחירים בתלמידים של רבי משה מקוברין ורבי אברהם מסלונים.

חסידי סלונים מתארים אותו "ובקודש נאדר, לכל חסידיו הדר, ויוסף הוא השליט". אף ספורי מופתים מסופרים עליו.

בביקורו הראשון, עם קבלת ההנהגה בידי רבי אברהם מסלונים, נפטר בסלונים.

קליינמן, אור ישרים, 16.

רבי יוסף מדרוהוביטש

אביו של רבי ישראל-נחמן מדרוהוביטש בעל "פקודת המלך".

לעדותו של רבי חיים יוסף דוד אזולאי, כנראה בשם רבי ישראל נחמן, היה רבי יוסף "תלמיד הרב החסיד מוהר"ר ישראל בעל שם טוב ז"ל".

הרבה השערות בדבר זיהויו של רבי יוסף נכתבו בספרים ואחת מהן שהוא סבו של רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב הנקרא רבי יוסף ספרידווילר, ואין דעה זו וחברותיה עומדות בביקורת.

רבי יוסף האגר מטיסמניץ

זבלטוב תרל"ח (1878) – ניספה בשואה בסטאניסלב בשנת תש"ב (1942)

בן רבי מנחם-מנדל מזבלטוב, שושלת קוסוב.

חתן רבי יצחק קטן מטיסמניץ ומשנת תרס"ד אדמו"ר בטיסמניץ.

תלמידים הגונים ג' דורות ישרים גדר גדרים ועמד בפרץ להעמיד דת תוה"ק. בפסקי הוראותיו ותשובותיו האיר פני תבל. השאיר אחריו ברכה חיבורים יקרים רבים נהרו אליו לחסות בצל כנפי קדושתו ולהתחמם לאורו ונהגו ממנו עצה ותושיה, בנועם אמרותיו לימד דעת את העם חכמה ומוסר והשריש אמונת ה' ורבים השיב מעון תפלותיו ברשפי אש עוררו לבבות, קירב בני ישראל לאביהם שבשמים, בצדקה וגמילות חסדים הפליא לעשות מילא מקום אביו בק"ק עדת ישראל ובישיבה הרמה דפאפא אחרי ימי הזעם הנורא אשר ניצל ממנו בס"ד לזכות את הדור קיבץ וריבץ תלמידים יתומים ויהי להם לאב ולפטרון וחזר והקים עולה של תורה בעיר ברוקלין ויסד קהלתנו הקדושה קהלת יעקב ומוסדות תורה ויראה לבנים ובתי חינוך לבנות לשם ולתהלה ומוסדות תולדות יעקב בירושלים עיה"ק ולאחרונה זכה ויסד קריתנו הנאמנה.

מלפנים היה דומ"ץ וריש מתיבתא בק"ק סאטמאר גם שימש בכתר הרבנות ור"מ בעיר סאמבאטהעלי, אנטווערפן כלן שוין לטובה.

יצאה נרו"נ אל מקור מחצבתה

בליל שבת קודש י"ג מנחם אב תדש"ם לפ"ק

ושם אמו שרה רבקה ע"ה הי"ד ת"נ'צ'ב'ה'

הניח אחריו בנים ממשיכי דרכו שנולדו לו מזוגו השני שאותה נשא לאחר השואה. ובמיוחד בנו הגדול ממלא מקומו האדמו"ר מפאפא, הנושא את שמו של סבו רבי יעקב יחזקיהו גרינוולד, ממשיך את דרך אביו בהצלחה בלתי רגילה. המפעלים משגשגים ולעזרתו אחיו רבי ישראל מנחם, רבי אהרן וגיסיו – רבי משה הלוי רוזנר ורבי יעקב שלמה מייזלש.

אליהם רבי שמחה בונים ואמר: הניחו להם. משלנו הם. הם באו מ"חדר טוב".

אמרות מעטות מאד משלו נותרו בין החסידים.

בנותיו היו: מאטיל אשת רבי מנחם-נחום טברסקי ממקורוב ובלומה אשת רבי שמואל יחיאל בן רבי דן מראדוויל. בזוג שני לקח רבי שמואל יחיאל את בתו של רבי יוסף מאוסטילה וגם שמה היה בלומה.

בת לא ידועה היא שרה שמתה בנעוריה והיתה אשת רבי יחיאל משה אב"ד גרודז'יסק שבזוגו השני נשא את אחותו של הרי"מ מגור. לשרה נולד בן רבי ישראל יצחק פערל.

רבי יוסף וורטהיים

בנדרי (בסאראביה), כ"ה כסלו תרמ"ב (1881) — ירושלים כ"ג אדר-ב תש"ו (1946)

בן למשפחת רבנים ואדמו"רים. אביו — רבי שמעון שלמה היה נינו של רבי אריה לייב וורטהיים, האדמו"ר הראשון בבנדרי. אמו היתה מגזע האדמו"רים לבית טשרנוביל.

בגיל צעיר נסמך להוראה על ידי גדולי הרבנים ובן עשרים ואחת נתמנה רב בעיר אוסטילה (פולין) במקום חותנו, שפרש מן הרבנות ונהג בסוף ימיו באדמו"רות בלבד. בימי מלחמת העולם הראשונה הוכרח לעזוב את אוסטילה ונתמנה רב ואב בית דין באוסטרהא. בשלהי המלחמה עבר לשמש ברבנות בעיר הרובישוב (פולין). השפעתו היתה גדולה בעיר ובכל הסביבה. הירבה לנסוע ולדרוש בקהילות שונות.

עם פטירת אביו נקרא לשוב לבנדרי לישב על כסא אבותיו. שש השנים שעשה ברבנות בבנדרי היו שנים קשות ליהודים באותה מדינה והוא יגע לעמוד בפרץ ולהציל מה שניתן. לא פעם העמיד עצמו בסכנה בהשתדלותו לשחרר אסיר מכלאו ונידון מעונש. בחוגי

במלחמת העולם הראשונה ברח לווינה. בשובו לטיסמניץ נתמנה כדומ"ץ ומשנת תרפ"ו רב העיר וכנראה לא כיהן עוד באדמו"רות. עשה רבות למען הישוב בארץ ועודד את הפעילות ההתיישבותית.

עונה בימי השואה ונשלח בשנת תש"ב לסטאניסלב ובה ניספה, עם אשתו ובנו יצחק. גם בנו הבכור, ר' לייביש, ניספה.

רבי יוסף הכהן הולנדר מאמסאנה

י"ב בתמוז תרנ"א (1891)

בן רבי שמואל הולנדר מצאנז חתן רבי אריה ליבוש קאנר — חתן רבי צבי הירש מרימנוב.

מתלמידיו של רבי חיים מצאנז ורעם הטוב של רבי שלמה מבובוב ורבי משה מברדיוב — כולם לבית הלברשטאם.

רבי חיים מצאנז מינה אותו כרב באמסאנה וציוה עליו לכהן כאדמו"ר, אבל ספק אם יש לראותו אדמו"ר.

הקדמת שו"ת ש"ם הכהן לרבי שמואל הכהן הולנדר.

רבי יוסף הורוויץ מטורטשין

תקמ"ב (1782) — תקע"ח (1818)

בן רבי יעקב יצחק הורוויץ ה"חווה" מלובלין. חתן רבי מרדכי אב"ד קוריץ.

לאחר פטירת ה"חווה" נתמנה לאדמו"ר, אולם חסידיו לא היו רבים שכן עשרות מתלמידי ה"חווה" החלו אז לכהן כאדמו"רים, אף שהיה נחשב מאד בעיני אביו.

רק שלש שנים ארכו ימי הנהגתו. מאחר שלא השאיר אחריו בנים, עברו חסידיו לאדמו"רים אחרים ובעיקר אל רבי שמחה בונים מפשיסחא. כשהחלו חסידי פשיסחא, "לטפל" בראשי החסידים שבאו מטורטשין — רבי ברוך מסטוטשין ורבי צבי הירש מפארצוב, כפי שהיה נהוג בפשיסחא, יצא